# การใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของประชาชนในสวนรมณีย์ทุ่งสีกันเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

# People's Utilization Green Area in Rommani Thung Si Kan Park, Don Mueang District, Bangkok

ภัทรานิษฐ์ ธนูบรรพ์* กิติชัย รัตนะ อภิชาต ภัทรธรรม
Patthanit Thanuban*, Kitichai Rattana, Apichart Pattaratuma
อาจารย์ประจำคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*,2,3
Faculty of Forest, Kasetsart University, Chatuchak, Bangkok
Natamookku@gmail.com

**Received:** November 1, 2023 **Revised:** February 5, 2024 **Accepted:** April 5, 2024

**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม ข้อมูลทั่วไป ระดับความ พึงพอใจ และปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว ของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลการศึกษาใช้แบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2566 รวมจำนวน 379 ราย วิธีวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติที (t-test) และใช้สถิติ One-Way Anova หรือสถิติเอฟ (F–test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (p-value = 0.05)

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.83 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.17 มีอายุเฉลี่ย 38.10 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพหลัก มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 27,917.31 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวเพื่อเดิน–วิ่งออกกำลังกาย มาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวกับกลุ่มเพื่อน เคยมีประสบการณ์ในการมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว มีความร่มรื่นของต้นไม้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว ประชาชนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 จำแนกออกเป็น (1) ความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และ (2) ความพึงพอใจด้านบุคลากรและการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว และประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว

**คำสำคัญ:** ประชาชน การใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน

## Abstract

This research aims to study the economic and social characteristics, general information, satisfaction levels, and factors affecting the satisfaction of the public in utilizing the green space of Rommanie Park in Thung Si Kan, Don Mueang District, Bangkok. Data were collected through interviews with 379 individuals who visited the green space in Rommanie Park from June to August 2023. Statistical methods used to test the hypotheses included the t-test and One-Way ANOVA (F-test) with a significance level of 0.05 (p-value = 0.05).

The study found that the majority of the sample population were male (53.83%), while females accounted for 46.17%. The average age was 38.10 years, with most individuals having a bachelor's degree and primarily working as government officials or state enterprise employees. The average monthly income was 27,917.31 baht. Most respondents were residents of Don Mueang District. The primary purposes for utilizing the green space were walking and running for exercise and spending time with friends. Most had previous experience using the green space, and the attractiveness of the trees' shade was a major draw for visitors. The public's satisfaction with the green space utilization in Rommanie Park was rated at a high level, with an average score of 4.05. This can be broken down into: (1) Satisfaction with the environment and area management was high, with an average score of 3.86; and (2) Satisfaction with the staff and services was the highest, with an average score of 4.33. Factors affecting public satisfaction with the green space utilization in Rommanie Park included age, monthly income, residence, purpose of use, type of group utilizing the green space, and previous experience with green space usage.

**Keywords:** Satisfaction, Green Area Utilization

**บทนำ**

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยได้ประสบกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมนานัปการ เช่น สภาวะโลกร้อน (Global Warming) ปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) ปัญหาความแห้งแล้ง อุทกภัย วาตภัย เป็นต้น สาเหตุที่ส่งผลทำให้เกิดมลพิษสิ่งแวดล้อมดังกล่าวล้วนแล้วแต่เกิดมาจากการกระทำกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นอย่างมาก ประกอบกับการที่พื้นที่ป่าไม้ซึ่งถูกบุกรุกทำลายลงจนเสื่อมโทรม ได้ส่งผลกระทบต่อสรรพสิ่งบนโลกอย่างกว้างขวางมาอย่างต่อเนื่อง เช่น สภาพลมฟ้าอากาศที่ผิดไปจากเดิม ภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้น น้ำท่วม แผ่นดินไหว เกิดลมพายุที่รุนแรง อากาศที่ร้อนผิดปกติ จนมีคนเสียชีวิต และการเกิดโรคระบาดชนิดใหม่ ๆ หรือโรคระบาดที่เคยหายไปจากโลกนี้แล้วได้กลับมาเกิดขึ้นให้เราได้เห็นใหม่อีก ตลอดจนพาหะนำโรคที่มีมากขึ้น จากวิกฤตดังกล่าวทุกประเทศในโลก และรวมถึงประเทศไทยได้พยายามเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ป่าธรรมชาติ และในเมืองให้มีปริมาณมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชนเมืองมากขึ้น เนื่องจากกระแสความตื่นตัวเรื่องปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) กลายเป็นปรากฏการณ์สำคัญที่ส่งผลทำให้เกิดความตื่นตัวเรื่องคุณภาพอากาศ ปัญหามลพิษ หมอกควันพิษกลายเป็นปัญหาที่ทุกหน่วยงาน

ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และทุกคนพยายามหาแนวทางแก้ไขอย่างยั่งยืน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2566) ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะแทบทุกเขต ส่งผลทำให้ประชาชนในชุมชนเมืองได้หันมาใช้ประโยชน์หรือใช้บริการในสวนสาธารณะดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากต้องการหาสถานที่ที่มีอากาศบริสุทธิ์และช่วยลดปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) ที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพลงได้ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายได้อีกด้วย

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองมหานครขนาดใหญ่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินหลากหลายประเภท โดยพบว่ามีการแทรกตัวอยู่ของสวนสาธารณะหลายแห่งและหลากหลายประเภท ซึ่งได้มีการจำแนกประเภทของสวนสาธารณะโดยใช้เกณฑ์ในด้านพื้นที่ เพื่อแบ่งประเภทของสวนสาธารณะที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ สวนหย่อมขนาดเล็ก สวนถนน สวนหมู่บ้าน สวนชุมชน สวนระดับย่าน สวนระดับเมือง และสวนที่มีลักษณะ พิเศษเฉพาะทาง มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8,917 แห่ง (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2565) สำหรับสวนหมู่บ้าน (Neighbourhood Park) ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า 6 ไร่ แต่ไม่เกิน 25 ไร่ นับว่าเป็นสวนสาธารณะที่มีความเหมาะสมต่อย่านชุมชนต่าง ๆ ของเมืองที่มีพื้นที่จำกัดดังเช่นกรุงเทพมหานคร สามารถให้บริการแก่ประชากรในพื้นที่เมืองได้ และเดินทางเข้าถึงสะดวกจากหลายรูปแบบ โดยกรุงเทพมหานครมีสวนสาธารณะหมู่บ้านที่มีความสำคัญในการให้บริการด้านนันทนาการและการพักผ่อนหลายแห่ง เช่น สวนหลวงพระราม 8 สวนสราญรมย์ สวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (บางกอกน้อย) สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน สวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (สาทร) สวนสาธารณะสันติชัยปราการ สวนพระยาภิรมย์ สวนราษฎร์ภิรมย์ เป็นต้น ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบขนาดพื้นที่และทำเลที่ตั้งของสวนสาธารณะในประเภทเดียวกัน สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เป็นสวนสาธารณะที่มีขนาดพื้นที่และทำเลที่ตั้งที่ได้รับความนิยมจากประชาชนที่เข้ามาใช้งานมากเป็นลำดับต้น ๆ เนื่องจากรายล้อมไปด้วยทิวทัศน์ที่สวยงามและมีพื้นที่สีเขียวที่มีความร่มรื่น เป็นสถานที่ที่มีอากาศบริสุทธิ์และช่วยลดปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) จึงเป็นสถานที่ที่เหมาะสมในการเข้ามาใช้ประโยชน์ของประชาชนได้เป็นอย่างดี

สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เป็นสวนสาธารณะประเภทสวนหมู่บ้านหรือสวนเอนกประสงค์ ตั้งอยู่ถนนเวฬุวนาราม แขวงทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง มีพื้นที่ 15 ไร่ 2 งาน 74 ตารางวา เดิมมีชื่อว่า “สวนป่าสีกัน” โดยสำนักงานเขตดอนเมืองได้รับมอบจากกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2540 และได้ปรับปรุงให้เป็นสวนสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2548 ได้รับพระราชทานชื่อ “รมณีย์ทุ่งสีกัน” จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีความหมายว่า สวนที่ให้ความรื่นรมย์ใจประจำทุ่งสีกัน โดยอยู่ภายใต้ การดูแลของสำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร (สำนักงานสวนสาธารณะ, 2566) ดังนั้น การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จะทำให้ทราบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันอยู่ในระดับใด มีข้อเสนอแนะที่จะให้ผู้รับผิดชอบสวนรมณีย์ทุ่งสีกันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาพื้นที่สีเขียวในพื้นที่อย่างไรบ้าง ซึ่งข้อมูลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรุงเทพมหานครในการนำข้อมูลไปใช้ประกอบการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่สีเขียวสวนรมณีย์ทุ่งสีกันในอนาคตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การพัฒนาพื้นที่สีเขียวสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการในระดับมากที่สุดได้ต่อไป

**วัตถุประสงค์ของการวิจัย**

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

**วิธีดำเนินการวิจัย**

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่เดินทางเข้ามาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่ของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2566 เฉพาะประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 6,957 คน (สำนักงานสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน, 2566)

1.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้จำนวนประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง ช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2565 ซึ่งมีจำนวน 6,957 คน มาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้กลุ่มประชาชนตัวอย่างทั้งสิ้น 397 คน ดังสมการ (1)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (1)$$

กำหนดให้ n = จำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา
e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการศึกษา (เท่ากับ .05)
N = จำนวนประชาชนช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2565 (จำนวน 6,957 คน)

จากการคำนวณโดยใช้สูตรข้างต้น ทำให้ได้จำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 378.25 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดการเก็บข้อมูลกับประชาชนตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมจำนวนทั้งสิ้น 379 คน ทั้งนี้การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลา 3 เดือน ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่เหมาะสม โดยใช้สูตรคำนวณสัดส่วนประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของสุบงกช (2526) ดังสมการ (2)

$$n_i = n\frac{N_i}{N} \quad (2)$$

กำหนดให้ $n_i$ = จำนวนประชาชนของเดือน i
n = จำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา (379 คน)
$N_i$ = จำนวนประชาชนทั้งหมดของเดือน i
N = จำนวนประชาชนของทั้ง 3 เดือน (6,957 คน)
i = เดือนที่ 1, 2 และเดือนที่ 3 ตามลำดับ

จากการคำนวณหาจำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรข้างต้น ทำให้ได้จำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายเดือน ดังปรากฏตามตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** จำนวนประชาชนที่มาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ช่วงเดือนมิถุนายน–สิงหาคม 2565 และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายเดือน

| ลำดับที่ | เดือน/ปี พ.ศ. | กลุ่มประชากร (คน) | กลุ่มตัวอย่าง (คน) |
|---|---|---|---|
| 1 | มิถุนายน 2565 | 2,865 | 156 |
| 2 | กรกฎาคม 2565 | 2,125 | 116 |
| 3 | สิงหาคม 2565 | 1,967 | 107 |
| **รวม** | **3 เดือน** | **6,957** | **379** |

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือ ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และดัดแปลงจากแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เป็นเรื่องที่มีลักษณะคล้ายกันกับงานวิจัยครั้งนี้ นำมาแก้ไข ปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีเนื้อหาที่ครอบคลุมตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม คำถามในแบบสอบถามมีทั้งคำถามแบบปลายปิด (Closed-Ended Questionnaire) และคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนตัวอย่าง

2) ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

3) ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่จัดสร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำถามในแบบสอบถาม

2) การทดลองใช้ (Pre-test) แบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว 30 ชุด ไปทดลองใช้กับประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนป่าเบญจกิติ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำถามตัวแปรตาม โดยใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของ Cronbach's Alpha (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ทั้งนี้ ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0.80 ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

3) การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบจากการทดลองใช้แบบสอบถาม และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้สำหรับการเก็บข้อมูลกับประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ต่อไป

4. การวัดระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คำถามในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามมาใช้ในการวัด คำถาม

ส่วนนี้เป็นคำถามแบบประเมินค่าตามมาตรวัดของ Likert's Scale (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) มีจำนวนทั้งสิ้น 25 ข้อ คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกตอบข้อละ 5 คำตอบ และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

| **ระดับความพึงพอใจ** | **ระดับคะแนนที่ได้** |
|---|---|
| พึงพอใจมากที่สุด | 5 คะแนน |
| พึงพอใจมาก | 4 คะแนน |
| พึงพอใจปานกลาง | 3 คะแนน |
| พึงพอใจน้อย | 2 คะแนน |
| พึงพอใจน้อยที่สุด | 1 คะแนน |

จากเกณฑ์คะแนนดังกล่าวสามารถนำมาจัดแบ่งอันตรภาคชั้นออกเป็น 5 ชั้นหรือ 5 ระดับ และนำมากำหนดความหมายของระดับความพึงพอใจในแต่ละอันตรภาคชั้นได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.80 หมายถึง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81–2.60 หมายถึง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61–3.40 หมายถึง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41–4.20 หมายถึง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21–5.00 หมายถึง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการตรวจเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียว แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ ข้อมูลสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2566 เฉพาะประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการเก็บข้อมูลกับประชาชนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยเน้นเก็บข้อมูลกับประชาชนที่ได้ดำเนินกิจกรรมใช้ประโยชน์ในพื้นที่เสร็จสิ้นแล้วจนครบตามจำนวนที่คำนวณได้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลมาตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ทุกฉบับ (Editing) ทำการลงรหัส (Coding) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์และแสดงค่าสถิติอย่างง่าย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) พร้อมแจกแจงรายละเอียดของข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

6.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ใช้สถิติที (t-test) กับตัวแปรอิสระที่แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-Way Anova หรือสถิติเอฟ (F–test) กับตัวแปรอิสระที่แบ่งกลุ่มตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.05) หรือที่ระดับความน่าเชื่อถือทางสถิติร้อยละ 95 และวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) ด้วยวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542)

**ผลการวิจัย**

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง สามารถแสดงผลได้ ดังนี้

**ตารางที่ 2** ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

| ข้อมูลทั่วไป | จำนวน | ร้อยละ | หมายเหตุ |
|---|---|---|---|
| **เพศ** | | | |
| ชาย | 204 | 53.83 | |
| หญิง | 175 | 46.17 | |
| **อายุ** | | | |
| น้อยกว่า 30 ปี | 110 | 29.02 | เฉลี่ย 38.10 ปี |
| 30-40 ปี | 116 | 30.61 | มากที่สุด 18 ปี |
| 41–50 ปี | 72 | 19.00 | น้อยที่สุด 65 ปี |
| มากกว่า 50 ปี | 81 | 21.37 | |
| **ระดับการศึกษา** | | | |
| มัธยมศึกษา | 114 | 30.08 | |
| ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา | 109 | 28.76 | |
| ปริญญาตรี | 134 | 35.36 | |
| ปริญญาโท-ปริญญาเอก | 22 | 5.80 | |
| **อาชีพหลัก** | | | |
| ไม่มีอาชีพหลัก (นักเรียน/นิสิต) | 62 | 16.36 | |
| รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ | 105 | 27.70 | |
| พนักงานบริษัทเอกชน | 76 | 20.05 | |
| ค้าขาย | 31 | 8.18 | |
| รับจ้างทั่วไป | 48 | 12.67 | |
| ทำธุรกิจส่วนตัว | 31 | 8.18 | |
| เกษตรกรรม | 26 | 6.86 | |

**ตารางที่ 2** ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง (n = 379) (ต่อ)

| ข้อมูลทั่วไป | จำนวน | ร้อยละ | หมายเหตุ |
|---|---|---|---|
| **รายได้ต่อเดือน** | | | |
| น้อยกว่า 10,000 บาท | 61 | 16.09 | เฉลี่ย 27,317.31 บาท |
| 10,001–20,000 บาท | 98 | 25.86 | มากที่สุด 120,000 บาท |
| 20,001–30,000 บาท | 98 | 25.86 | น้อยที่สุด 5,000 บาท |
| 30,001–40,000 บาท | 36 | 9.50 | |
| มากกว่า 40,000 บาท | 86 | 22.69 | |
| **ภูมิลำเนาที่ตั้งบ้านเรือน** | | | |
| มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง | 292 | 77.04 | |
| มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ นอกเขตดอนเมือง | 65 | 17.15 | |
| มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด | 22 | 5.81 | |
| **วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์พื้นที่** | | | |
| เดิน-วิ่งออกกำลังกาย | 210 | 55.41 | |
| พักผ่อนหย่อนใจ/พักฟื้น | 90 | 23.75 | |
| ชมทิวทัศน์ทั่วไปในพื้นที่ | 35 | 9.23 | |
| นัดรวมเพื่อน ญาติ พี่น้อง | 44 | 11.61 | |
| **ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์** | | | |
| มาใช้ประโยชน์เพียงลำพังคนเดียว | 87 | 22.96 | |
| มาใช้ประโยชน์กับคู่รัก | 33 | 8.71 | |
| มาใช้ประโยชน์กับครอบครัว | 100 | 26.38 | |
| มาใช้ประโยชน์กับกลุ่มเพื่อน | 125 | 32.98 | |
| มาใช้ประโยชน์กับผู้ร่วมงาน | 34 | 8.97 | |
| **ประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์** | | | |
| ไม่เคยมาใช้ประโยชน์ (เดินทางมาครั้งแรก) | 64 | 16.89 | |
| เคยมาใช้ประโยชน์ | 315 | 83.11 | |
| น้อยกว่า 10 ครั้ง | 109 | 28.76 | เฉลี่ย 13.44 ครั้ง |
| 10-20 ครั้ง | 132 | 34.83 | มากที่สุด 80 ครั้ง |
| มากกว่า 20 ครั้ง | 74 | 19.52 | น้อยที่สุด 1 ครั้ง |
| **สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้เดินทางมาใช้ประโยชน์** | | | |
| ความร่มรื่นของต้นไม้ | 317 | 83.64 | มีประชาชน 344 คน |
| หอนาฬิกาและอัฒจันทร์ | 94 | 24.80 | มีสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ |
| สะพานไม้ยาวริมน้ำ | 148 | 39.05 | เดินทางมาใช้ประโยชน์ |
| ทางเดิน–วิ่งออกกำลังกาย | 205 | 54.09 | มากกว่า 1 อย่าง |
| ลานเอนกประสงค์ | 98 | 25.86 | |
| เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง | 46 | 12.14 | |

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านเพศ ประชาชนที่ทำการศึกษาเป็นเพศชาย ร้อยละ 53.83 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.17 ด้านอายุ พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 30–40 ปี ร้อยละ 30.61 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 29.02 มีอายุเฉลี่ย 38.10 ปี มีอายุมากที่สุด 65 ปี มีอายุน้อยที่สุด 18 ปี ด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 35.36 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 30.08 ด้านอาชีพหลัก พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพหลักรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 27.70 รองลงมามีอาชีพหลักพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 20.05 ด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001–20,000 บาท และ 20,001–30,000 บาท ในจำนวนที่เท่ากัน ร้อยละ 25.86 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 22.69 มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 27,317.31 บาท ด้านภูมิลำเนา พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง ร้อยละ 77.04 รองลงมาอยู่นอกเขตดอนเมือง ร้อยละ 17.15 ด้านวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเดิน–วิ่งออกกำลังกาย ร้อยละ 55.41 รองลงมา ได้แก่ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และนัดรวมเพื่อน ญาติ พี่น้อง ร้อยละ 23.75 และ 11.61 ตามลำดับ ด้านประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มาใช้ประโยชน์กับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 32.98 รองลงมามาใช้ประโยชน์กับครอบครัว และมาใช้ประโยชน์เพียงลำพังคนเดียว ร้อยละ 26.38 และ 22.96 ตามลำดับ ด้านประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การในการมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 83.11 และไม่เคยมีประสบการณ์การในการมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 16.89 ด้านสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้เดินทางมาใช้ประโยชน์ พบว่า ประชาชนที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีความร่มรื่นของต้นไม้เป็นสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้เดินทางมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 83.64 รองลงมามีทางเดิน–วิ่งออกกำลังกาย และสะพานไม้ยาวริมน้ำ เป็นสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้เดินทางมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 54.09 และ 39.05 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สามารถแสดงผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

**ตารางที่ 3** คะแนนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร (n = 379)

| คะแนนความพึงพอใจ | จำนวน | ร้อยละ | หมายเหตุ |
|---|---|---|---|
| พึงพอใจน้อยที่สุด (25–45 คะแนน) | - | - | เฉลี่ย 101.24 คะแนน |
| พึงพอใจน้อย (46–65 คะแนน) | - | - | มากที่สุด 116 คะแนน |
| พึงพอใจปานกลาง (66–85 คะแนน) | 10 | 2.64 | น้อยที่สุด 76 คะแนน |
| พึงพอใจมาก (86–105 คะแนน) | 249 | 65.70 | |
| พึงพอใจมากที่สุด (106–125 คะแนน) | 120 | 31.66 | |

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 ช่วงเท่า ๆ กัน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาก (86–105 คะแนน) ร้อยละ 65.70 รองลงมาประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด (106–125) ร้อยละ 31.66 และในส่วนที่เหลือประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความพึงพอใจปานกลาง (66–85 คะแนน) ร้อยละ 2.64 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4** ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและค่าเฉลี่ยในภาพรวม (n = 379)

| ความพึงพอใจ | $\bar{X}$ | S.D. | แปลผลระดับความพึงพอใจ |
|---|---|---|---|
| ด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ | 3.86 | 0.67 | ระดับมาก |
| ด้านบุคลากรและการให้บริการ | 4.33 | 0.59 | ระดับมากที่สุด |
| ค่าเฉลี่ยในภาพรวม | 4.05 | 0.64 | ระดับมาก |

จากตารางที่ 4 เมื่อนำคะแนนการตอบคำถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ทุกข้อของประชาชนกลุ่มตัวอย่างทุกรายมาหาค่าเฉลี่ยการตอบคำถามดังกล่าว เพื่อบ่งบอกระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.64) สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานครออกเป็นรายด้านได้ ดังนี้ (1) ความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.67) และ (2) ความพึงพอใจด้านบุคลากรและการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.33 (S.D. = 0.59)

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรอิสระแต่ละตัวออกเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมของตัวแปรแต่ละตัว ซึ่งการแบ่งตัวแปรอิสระแต่ละตัวออกเป็นกลุ่มปรากฏรายละเอียดอยู่ในแต่ละสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์สามารถแสดงผลตามตารางที่ 5 ดังนี้

**ตารางที่ 5** ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร (n = 379)

| ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง/ตัวแปรอิสระ | t-test | F-test | p-value |
|---|---|---|---|
| 1. อายุ | | 4.137 | 0.017* |
| 2. ระดับการศึกษา | | 1.174 | 0.320 |
| 3. อาชีพหลัก | | 0.661 | 0.653 |
| 4. รายได้ต่อเดือน | -3.684 | | < 0.001** |
| 5. ภูมิลำเนา | | 285.743 | < 0.001** |
| 6. วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ | | 6.735 | < 0.001** |
| 7. ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ | | 6.045 | < 0.001** |
| 8. ประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ | -11.478 | | < 0.001** |

* p-value < 0.05, ** p-value < 0.01

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานปรากฏรายละเอียดตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.1 สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งอายุของประชาชนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ค่าช่วงอายุของประชาชนที่มีค่าเท่ากับ 15.67 ปี มาใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มีอายุน้อย (18–33 ปี) (2) กลุ่มประชาชนที่มีอายุปานกลาง (34–49 ปี) และ (3) กลุ่มประชาชนที่มีอายุมาก (50–65 ปี) ($\bar{X}$ = 4.012, 4.049 และ 4.130 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.017 (F = 4.137) แสดงว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.2 สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งระดับการศึกษาของประชาชนออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (2) กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา (3) กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ (4) กลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท–เอก ($\bar{X}$ = 4.081, 4.008, 4.061 และ 4.027 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.320 (F = 1.174) แสดงว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.3 สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีอาชีพหลักต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งอาชีพหลักของประชาชนออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่ไม่มีอาชีพหลัก (นักเรียน/นิสิต) (2) กลุ่มประชาชนที่มีอาชีพหลักรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (3) กลุ่มประชาชนที่มีอาชีพหลักพนักงานบริษัทเอกชน (4) กลุ่มประชาชนที่มีอาชีพหลักค้าขาย และทำธุรกิจส่วนตัว (5) กลุ่มประชาชนที่มีอาชีพหลักรับจ้างทั่วไป และ (6) กลุ่มประชาชนที่มีอาชีพหลักเกษตรกรรม ($\bar{X}$ = 4.087, 4.058, 3.998, 4.057, 4.043 และ 4.074 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.653 (F = 0.661) แสดงว่า ประชาชนที่มีอาชีพหลักต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.4 สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งรายได้ต่อเดือนของประชาชนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของประชาชนที่มีค่าเท่ากับ 27,917.31 บาท มาใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อย (น้อยกว่า 27,917.31 บาท) และ (2) กลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมาก (มากกว่า 27,917.31 บาท) ($\bar{X}$ = 4.004 และ 4.121 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.001 (t = -3.684) แสดงว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.5 สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งภูมิลำเนาของประชาชนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง (2) กลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ นอกเขตดอนเมือง และ (3) กลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ($\bar{X}$ = 4.174, 3.712 และ 3.395 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.001 (F = 285.743) แสดงว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.6 สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ของประชาชนออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มาเดิน-วิ่งออกกำลังกาย (2) กลุ่มประชาชนที่มาพักผ่อนหย่อนใจ/พักฟื้น (3) กลุ่มประชาชนที่มาชมทิวทัศน์ทั่วไปในพื้นที่ และ (4) กลุ่มประชาชนที่มานัดรวมเพื่อน ญาติ พี่น้อง ($\bar{X}$ = 4.109, 3.948, 4.000 และ 4.014 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.001 (F = 6.375) แสดงว่า ประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.7 สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่มีประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ของประชาชนออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์เพียงลำพังคนเดียว (2) กลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์กับคู่รัก (3) กลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์กับครอบครัว (4) กลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์กับกลุ่มเพื่อน และ (5) กลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์กับผู้ร่วมงาน ($\bar{X}$ = 4.040, 4.201, 4.082, 3.963 และ 4.151 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.001 (F = 6.045) แสดงว่า ประชาชนที่มีประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

3.8 สมมติฐานที่ 8 ประชาชนที่มีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้แบ่งประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ของประชาชนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มประชาชนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ (เดินทางมาครั้งแรก) และ (2) กลุ่มประชาชนที่เคยมีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ ($\bar{X}$ = 3.704 และ 4.120 ตามลำดับ) พบว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.001 (t = -11.478) แสดงว่า ประชาชนที่มีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

## สรุปและอภิปรายผล

### สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นเพศชาย ร้อยละ 53.83 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.17 มีอายุเฉลี่ย 38.10 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพหลักรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 27,917.31 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเดิน – วิ่งออกกำลังกาย เดินทางมาใช้ประโยชน์พื้นที่กับกลุ่มเพื่อน เคยมีประสบการณ์การในการมาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ มีความร่มรื่นของต้นไม้ และมีทางเดิน–วิ่งออกกำลังกายเป็นสิ่งดึงดูดใจให้เดินทางมาใช้ประโยชน์ตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจของที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.64) จำแนกออกเป็น (1) ความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่

อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.67) และ (2) ความพึงพอใจด้านบุคลากรและการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.33 (S.D. = 0.59)

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่า อายุ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ และประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

**อภิปรายผล**

1. ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความพึงพอใจของที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย แสนดี (2556) ภานุมาศ สามสีเนียม (2559) บทมากร ศรีสุวรรณ (2560) ชุมพร ขาวผ่อง (2561) มณเฑียร วิริยะพันธุ์ (2562) และวนาลี วิริยะพันธุ์ (2563) สาเหตุอาจเกิดจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตั้งใจและต้องการเข้ามาใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวเพื่อเดิน–วิ่งออกกำลังกายในสถานที่ที่มีความร่มรื่นของต้นไม้เป็นหลัก ซึ่งเมื่อได้มาสัมผัสกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ตามที่มุ่งหวังไว้ และได้รับการให้บริการจากบุคลากรในการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี จึงเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลทำให้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากดังกล่าว

2. อายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพงษ์ ดิษฐบรรจง (2563) โดยกลุ่มประชาชนที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่มีอายุมากมีความตั้งใจที่จะมาเดิน–วิ่งออกกำลังกายในพื้นที่มากกว่าประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับมากกว่าประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ดังกล่าว

3. รายได้ต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย แสนดี (2556) และศิริพงษ์ ดิษฐบรรจง (2563) โดยกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมาก มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อย สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมาก มีความตั้งใจและมีความพร้อมด้านการเงินที่จะมาเดิน–วิ่งออกกำลังกายในพื้นที่มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อย ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับที่แตกต่างกันดังกล่าว

4. ภูมิลำเนา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของผู้ใด โดยกลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากที่สุด สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตดอนเมือง ย่อมที่จะมีความสะดวกในการเดินทางมาใช้ประโยชน์ได้มากกว่าประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตดอนเมืองและอยู่ต่างจังหวัด ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับมากที่สุดดังกล่าว

5. วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย แสนดี (2556) ภานุมาศ สามสีเนียม (2559) และชุมพร ขาวผ่อง (2561) โดยกลุ่มประชาชนที่มาเดิน-วิ่งออกกำลังกาย มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากที่สุด สาเหตุ

อาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่มาเดิน-วิ่งออกกำลังกาย ย่อมมีความตั้งใจที่จะเดินทางมาใช้ประโยชน์มากกว่าประชาชนที่มีวัตถุประสงค์การมาใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับมากที่สุดดังกล่าว

6. ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย แสนดี (2556) ภานุมาศ สามสีเนียม (2559) บทมากร ศรีสุวรรณ (2560) ชุมพร ขาวผ่อง (2561) มณเฑียร วิริยะพันธุ์ (2562) และวนาลี วิริยะพันธุ์ (2563) โดยกลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์พื้นที่กับคู่รักมีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากกว่าประชาชนที่มาใช้ประโยชน์กลุ่มอื่น ๆ สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่มาใช้ประโยชน์พื้นที่กับคู่รัก เป็นกลุ่มที่มากับคนใกล้ชิดและเป็นคนที่รู้ใจ ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับมากกว่าประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ดังกล่าว

7. ประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย แสนดี (2556) ภานุมาศ สามสีเนียม (2559) ชุมพร ขาวผ่อง (2561) และมณเฑียร วิริยะพันธุ์ (2562) โดยกลุ่มประชาชนที่เคยมีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกันมากกว่ากลุ่มประชาชนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ สาเหตุอาจเกิดจากกลุ่มประชาชนที่เคยมีประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ เป็นกลุ่มที่ตั้งใจมาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ และเดินทางมาใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ระดับความพึงพอใจจึงแสดงออกมาอยู่ในระดับที่แตกต่างกันดังกล่าว

**ข้อเสนอแนะ**

**ข้อเสนอแนะเพื่อนำงานวิจัยนี้ไปใช้**

1. ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจของที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.05 โดยมีความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.86 และมีความพึงพอใจด้านบุคลากรและการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.33 ซึ่งจะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ยังอยู่ในระดับมากเท่านั้น ดังนั้น เจ้าหน้าที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกันจึงควรพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ในประเด็นที่ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น (1) การดูแล บำรุงรักษาพื้นที่สีเขียวประเภทสนามหญ้าในพื้นที่ให้สวยงามและอุดมสมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.23 (2) การเลือกชนิดพันธุ์ไม้เพื่อใช้ปลูกในพื้นที่สีเขียวในภาพรวมให้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.26 (3) การจัดการพื้นที่สีเขียวในภาพรวมสำหรับใช้เป็นสถานที่เรียนรู้ธรรมชาติและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.30 (4) การจัดการพื้นที่สีเขียวประเภทสนามหญ้าในพื้นที่ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.31 เป็นต้น

2. เจ้าหน้าที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกันควรพิจารณานำข้อมูลระดับความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในประเด็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการพื้นที่ที่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนที่เข้ามาใช้ประโยชน์พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาทิเช่น (1) การจัดการพื้นที่สีเขียวในภาพรวมสำหรับใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายให้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.71 (2) การปรับแต่งภูมิทัศน์ของพื้นที่สีเขียวในภาพรวมให้มีความสวยงามและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.22 (3) การปลูกชนิดและปริมาณพื้นที่สีเขียวประเภทไม้ดอก ไม้ประดับบริเวณเส้นทางสัญจรในพื้นที่ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.11 เป็นต้น

3. เจ้าหน้าที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน ควรนำปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ ประเภทของกลุ่มผู้มาใช้ประโยชน์ และประสบการณ์การมาใช้ประโยชน์ มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแผนงานการบริหารจัดการพื้นที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน ให้มีความสอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าวของกลุ่มประชาชาชนที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การยกระดับความพึงพอใจของประชาชนที่เข้ามาใช้ประโยชน์ให้อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกประเด็นได้ต่อไป อาทิเช่น ประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วัตถุประสงค์ของการมาใช้ประโยชน์ส่วนมากเป็นการมาใช้ประโยชน์เพื่อเดิน-วิ่งออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากกว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์อื่น เจ้าหน้าที่สวนรมณีย์ทุ่งสีกันอาจต้องพัฒนาในด้านนันทนาการเพื่อเสริมสร้างตัวปัจจัยอื่นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานครมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

**ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป**

สำนักงานสวนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร ควรดำเนินการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวของสวนสาธารณะแห่งอื่น ๆ ในท้องที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วนและรอบด้าน สามารถนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางและแผนงานการบริหารจัดการพื้นที่สวนสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ต่อไป

## เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2566). *นโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง.* สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2566, จาก https://www.deqp.go.th/new

ชุมพร ขาวผ่อง. (2561). *ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง: กรณีศึกษาหมู่เกาะรัง ตำบลเกาะหมาก อำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด.* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2542). *สถิติวิจัย 1.* กรุงเทพฯ: พี เอ็น การพิมพ์.

บทมากร ศรีสุวรรณ. (2560). *ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย จังหวัดแพร่.* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภานุมาศ สามสีเนียม. (2559). *ความพึงพอใจของผู้มาเยือนต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง จังหวัดนครศรีธรรมราช.* (การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

มณเฑียร วิริยะพันธุ์. (2562). *ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการของอุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ จังหวัดมุกดาหาร.* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

วนาลี วิริยะพันธุ์. (2563). *ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ จังหวัดอุบลราชธานี.* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

ศิริพงษ์ ดิษฐบรรจง. (2563). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวสโมสรตำรวจเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

สำนักงานสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน. (2566). *ข้อมูลสถิติจำนวนประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน ประจำปี พ.ศ. 2563–2565.* กรุงเทพฯ: สำนักงานสวนรมณีย์ทุ่งสีกัน.

สำนักงานสวนสาธารณะ. (2566). *สวนรมณีย์ทุ่งสีกัน กรุงเทพมหานคร.* สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2566, จาก http://office.bangkok.go.th/publicpark/park10.asp.

สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล. (2565). *สถิติกรุงเทพมหานคร 2565.* กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล.

เอกชัย แสนดี. (2556). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา–เขาวง อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง.* (การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

Yamane, T. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis.* (3rd ed). Harper International Edition, Tokyo.